

[Guldberg.]

med og begrunde lidt vores syn på det af os tiltrådte ændringsforslag om affattelsen af lovens § 67 a.

Vi har også i udvalget beskæftiget os meget med den juridiske side af hele denne lovgivning, derunder naturligvis også det, som har øvet indflydelse på den nye formulering af § 67 a. Jeg vender tilbage til, at justitsministeren under første behandling, hvor vi drøftede den oprindelige tekst, her fra talerstolen efter at være blevet spurgt gav udtryk for det synspunkt, at disse bestemmelser helt utvivlsomt måtte være i overensstemmelse med de ejendomsretlige grundlæggende regler i grundloven, og det er da klart, at det var et synspunkt, vi kunne være enige om.

Når vi tiltræder dette ændringsforslag, gør vi det altså efter at være forsynet med en lang række juridiske redegørelser, men uden at tvivlen af den grund er bortvejret helt. Jeg tror, det er ret vigtigt at understrege, at det, der generer os en lille smule i denne sag, er, at vi da går ud fra, at den oprindelige tekst i lovforslaget også var behandlet af justitsministeriets lovkontor, og at man altså også vedrørende den tekst havde den opfattelse, at den utvivlsomt var i orden. Imidlertid har jeg og flere med mig, tror jeg, gennem arbejdet i udvalget fået det indtryk, at den ikke utvivlsomt var i orden. Det mener vi sådan set at kunne aflæse af det ændringsforslag, som er stillet, og som vi må gå ud fra er et forsøg på at gøre den mere utvivlsomt i orden end i den foregående affattelse.

Man kan ikke komme uden om, at der bliver nogen usikkerhed og nogen utryghed tilbage med hensyn til, hvor sikker man nu kan være på det. Området her er, som det fremgår af de juridiske udtalelser, vi har fået, ret kompliceret. Der kan opstå mange enkelttilfælde og specielle tilfælde, og når de engang skal behandles ved domstolene, må man behandle hver sag konkret for sig. Derfor vil jeg gerne have understreget så stærkt som muligt for venstres vedkommende, at vi ikke føler, at vi ved i udvalget at gå ind for dette, som vi mener er en forbedring i forhold til den oprindelige tekst, dermed påtager os noget som helst medansvar, hvis det skulle vise sig, at der også med denne udformning alligevel kan rettes berettiget

kritik imod loven ud fra et juridisk synspunkt, eller hvis man skulle risikere sager efter denne bestemmelse, som det viser sig at man ikke kan vinde. Det vil jeg gerne have præciseret i forbindelse med vores tiltrædelse af dette ændringsforslag, som efter vores fornemmelse er rigtigere og bedre end det først foreslåede, der dog også, så vidt jeg ved, var godkendt af justitsministeriets lovkontor.

Forbuddet mod oprettelse af ejerlejligheder er det, der særlig har spillet en rolle i forhandlingerne i udvalget. Man kan vel ikke sige, at der ikke har været gjort et vist forsøg på at se, om man uanset de meget store, principielle forskelle om ejerlejlighederne måske kunne finde en eller anden løsning. Det er noget meget afgørende, som mindretallet har udtalt i betænkningen, at det er meget vanskeligt for os at forstå, hvorfor et forbud mod udstykning af ejerlejligheder i boliger, som ikke er bygget efter ejerlejlighedslovens vedtagelse, skal indføres som en ny restriktion i de uregulerede områder, hvor man har afskaffet de øvrige restriktioner. Det er vanskeligt at forstå, også når det siges klart af ministeren selv, at i disse områder har der ikke været nogen problemer, og man har ikke påvist noget misbrug.

Det vil altså sige, at der her sker en ganske klar motivforskydning. Motiveringen for indgrebet har generelt været, at der har været misbrug, at der har været problemer, at der har været udnyttelse af boligrestriktioner, eller hvad man nu har sagt. Derfor følte man, at man på en eller anden måde måtte gribe ind. Det er motiveringen. I det øjeblik man nu fastholder dette, også efter at vi fra oppositionens side er gået ind i en forhandling om muligheden for at få fritaget de uregulerede områder, må vi konstatere, at hovedbegrundelsen for lovforslaget om ejerlejligheder dermed i virkeligheden ikke er den rigtige begrundelse. Ændringen er udtryk for noget andet; hvad vi jo også har set på andre måder. Hvis jeg fortolker det forkert, vil jeg gerne bede boligministeren om at dementere det her.

For mig at se kan det kun stå som et udtryk for den dybtgående modstand, som vi også på andre områder har konstateret hos socialdemokratiet mod den boligform, at folk får lov at eje deres egen bolig. Den form